

Svar (16/2 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Forhandlingerne om REACH i den nedsatte ad hoc rådsarbejdsgruppe er først lige startet, og det vides endnu ikke, hvordan de endelige regler bliver på dette område, og hvilke konsekvenser det vil få for de danske regler på dette område. Det er derfor for tidligt at vurdere, hvad de nye regler til udarbejdelse af sikkerhedsblade i REACH betyder, både i forhold til hvor mange stoffer/ kemiske produkter der bliver omfattet og om muligheden for at fastholde nationale bestemmelser på området.

Reglerne om sikkerhedsdatablade i forslaget til den kommende EU regulering REACH kræver, at der skal laves sikkerhedsdatablade for alle stoffer og kemiske produkter, der skal klassificeres som farlige efter reglerne i stofdirektivet (67/548/EØF) eller præparatdirektivet (1999/45/EF). Derudover skal der også laves sikkerhedsdatablade for kemiske produkter efter de i dag gældende regler i præparatdirektivet.

I forbindelse med vedtagelsen af præparatdirektivet offentliggjorde rådet en erklæring om, at direktivet ikke berører medlemsstaternes ret til at indføre en bedre beskyttelse af arbejdstagerne, ved at kræve at der leveres sikkerhedsdatablade i forbindelse med præparater, der indeholder et stof, for hvilket der findes nationale grænseværdier for eksponering på arbejdsstedet. Danmark har sammen med flere andre medlemsstater udnyttet muligheden for at henføre til den nationale grænseværdiliste fremfor til den væsentlig kortere liste over fællesskabsgrænseværdier.

Rådets erklæring er ikke umiddelbart medtaget i forslaget til REACH.

Den foreløbige danske holdning er, at det i videst mulig omfang skal sikres, at eksisterende danske regler kan opretholdes efter vedtagelsen af REACH-forordningen. Samtidig lægger regeringen afgørende vægt på, at REACH-forordningen samlet set indebærer en forbedring af beskyttelsesniveauet i Danmark.

Spm. nr. S 2109

Til indenrigs- og sundhedsministeren (10/2 04) af:

Naser Khader (RV):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange færøske kvinder der årligt får foretaget abort i Danmark, og vil ministeren tage initiativ til en statistisk opgørelse, såfremt en sådan ikke allerede foreligger?«

Begrundelse

På Færøerne gælder den danske abortlovgivning fra 1956 stadig. Det betyder, at gravide i princippet ikke kan få en abort, medmindre kvinden er blevet voldtaget eller er i fare for at dø under fødslen. Omkring 50 kvinder får årligt bevilget abort på Færøerne, men nogle kvinder rejser til Danmark for at afbryde graviditeten. Dermed forbliver det reelle behov for en liberalisering af abortlovgivningen på Færøerne skjult.

Svar (24/2 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der synes ikke at være tale om, at færøske kvinder i større tal tager til Danmark for at få foretaget abort. En trækning fra Landspatientregistret viser således, at der i den fire-årige periode 1999-2002 kun var én kvinde med bopælsamt på Færøerne, som fik foretaget abort i Danmark.

Ad spm. nr. S 1506

Fra kirkeministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Karen J. Klint stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 4316, lød således:

Til kirkeministeren (7/1 04) af:

Karen J. Klint (S):

»Hvordan vil ministeren sikre, at kommuner og amter ikke sælger ud af den decentralt opbevarede del af den danske kulturarv, med eller uden tilknytning til Folkekirken?«